

ГОЛОС ПРАВДИ

Р. О. ДАУД
D. S. DAUD
P. O. DAUD
P. O. BOX 37

VOICE OF TRUTH, SMOKEY LAKE, ALBERTA

Український Демократичний Тижневик

ЧИСЛО 2. РІК 12

СМОКІ ЛЕЙК, АЛБЕРТА. 17 СІЧНЯ, 1948

VOL. XII. № 2

ПОГЛЯД СВІТОВИХ ПОДІЙ

ЗЛУКА ФАРМЕРІВ

В Едмонтоні вже від кількох днів дебатовують делегати двох фермерських юній над їх злукою; Альбертійська Фермерська Юнія і Злучені Фермери Альберти рішили нарешті заучитися в одну фермерську юнію. В часі коли це пишеться, з'являє дійшло до злуки.

ІМІГРАЦІЯ В КАНАДУ

Міністр ресурсів Глен заявив, що в 1947 році до Канади приїшло 75,000 імігрантів, із них 33,910 з Англії. Цього року має приїхати 100,000 імігрантів, із них 12,654 скитальців.

ЛОДКИ ДЛЯ НІМЕЧЧНИИ

Америка дає Туреччині чотири підводні лодки, що становитимуть частину американської помочі тій країні. На останній сесії конгресу ухвалено дати поміч Туреччині у висоті 100 мільйонів доларів. Американські моряки доставлять підводні лодки Туреччині в короткому часі.

ПШЕНИЦЯ ПОДОРОЖІЄ

Федеральне керівництво в Оттаві має мати наразі в справі ціни пшениці. Як повідомляють, то ціна підійде на 20 ц. на бушель.

ОСЬ СВІТОВА ЦІНА ПШЕНИЦІ

Продається на ринках в:
Австралія \$ 2,72 - \$2,96
Аргентина \$3,46 - \$5,23
Стейн \$2,92
Канада \$3,20
(Британія продає за \$1,55)

ДЕСЯТЬ ЛІТ НАЗАД

Десять літ назад Саскачеванські різники оглошували ось такі ціни на м'ясо:

Сірлон стик	17 ц.
Лег стик	20 ц.
Стувила	5 ц.
Вайт фінш	6 ц.
Соседжес	7 ц.
Праймрібе біф	18 ц.
Батер	23 ц.

А сьогодні ?

СТАЛІН ЗДОРОВИИ

Повернувшись шведським лікарем з Москви заявив, що він був покляканий до Москви не до хорого Сталіна, а до одного хорого Маршала; імя його не сказав.

КУПИЛА 80 МІЛІОНІВ БУШЛІВ ПШЕНИЦІ

Англія купила в Австралії 80 мільйонів бушлів пшениці, замку платила \$2,96 за бушель. Канада продає Англії \$1,55 за бушель.

ВУГЛЕКОПИ СТРАЙКУЮТЬ

Майже всі албертійські вуглекопи і мезина з Б.К. вийшли на страйк; домагаються більшої зарплати.

НАЗАД КОНТРОЛЯ

Цього тижня звідомили з Оттави, що на дляк повернуть контролю на ціни масла і м'яса — не більше.

ДРУГИИ ДЕНЬ ВИЦЕ ЗЕРА

Від 15 січня в Алберті похолодало: 10 — 20 вище зера; а до того часу було 10 — 40 вище зера; все одно зима досить гарна.

ОСЬ ЗРІСТ ЦІН В ТОРОНТО

З лівої сторони ціни з квітня 1946 року, а з правої сторони ціни з 7 січня 1948 року.

7 ц. хліб	13 ц
11 ц молоко	18 ц
44 ц масло	72 ц
52 ц бекон	85 ц
19 ц свинське сало	35 ц
52 ц к. р. 15 фун.	65 ц
15 ц кава	61 ц
78 ц чай	\$1,04
Тона вугля була	\$15,50
Тепер	18,70

В деяких канадських містах ціни є ще вищі: Напраклад в Венкувер бекон \$1,10 В Едмонтоні 95 ц

ЗГОРИЛА КООПЕРАТИВА

В Ст. Паул, Алберта, згоріла кооператива. Шкоду обраховують на сто тисяч доларів. Ст. Паул-ська кооператива була майже найбільшою кооперативою в Алберті. На таку сильну збудував її відомий французький працівник з Ст. Паул, гр-н Гамаш.

Деякі осіб поспікли в часі коли хотіли дешо виртувати з вогню.

ЗАБРАЛИ ПОРТОВЕ МІСТО

До Нанкін звідомили, що китайська комарія забрала портове місто Тангу недалеко Тяньцзиня і перетяли всі комунікації з Шинлао, американської воєнно-морської бази на побережю центрального Китаю.

СТРАЙК В НІМЕЧЧИНІ

В Німеччині вийшло на генеральний страйк чотири мільйони робітників.

ЧИСТКА В КОМПАРТІИ

Генеральний секретар компартії в Польщі віце-премієр Гомулка заявив, що число комуністичної партії в телерійний час має около 800,000 членів. Від нині головний напір буде справлений не на вербування членів в партію, а на вищення їх освіти. Через це буде переведена чистка компартії від чужих елементів. Рахують, що буде вичищено около 40 тисяч осіб, які колись перобились помілки, неспростими з високим званням комуніста.

Бач, Польща не Канада . . .

БЕРУТЬ ДО АРМІИ

Реакційне керівництво французької армії признало, що вербує бувших воїнків гітлерівської армії до французької закордонної леґіону, який використовується для боротьби проти страйкуючих робітників.

ВИДОБРАЛИ ПОСОЛЬСТВО

Бразилійський парламент ідуци за диктованням американського правительства і профашистського президента Бразилії Дутра прийняв рішення 181 голосами проти 74 про викинення комуністичних послів з федерального парламенту, штатних, сенатського і муніципальних рад.

ГАНДИ ПОСТИТЬ

Індійський духовний лідер індійн знов постить; цим разом хоче щоб індії перестали проливати кров.

25 МІЛІОНІВ БУШЛІВ

Британія дістає від Рад Союзу 25 мільйонів бушлів збіжжя.

ГОЛОС ПРАВДИ

Democratic Ukrainian Weekly
 Publisher & Editor M. N. Cepeda
 Subscription \$2.00 Per Year

Address: Voice of Truth
 Smoky Lake, Alberta Canada

Authorized as Second Class Mail
 Post Office Department Ottawa

Голос Правди

Український Демократичний
 Тижневик; виходить кожної
 Суботи

Видавець - Редактор
 М. Н. Цепенда
 Передаплата на рік \$2.00
 Адреса: Смоки Лейк, Алта.

за оголошення не відповідається

ПЛЯН АББОТА І КАНАДА

Тепер увійшло в моду вживати слово "плян".

Зараз по війні Сталін проголосив свій новий п'ятирічний плян відбудови і розбудови. За цим ми чули плян відбудови Польщі, Чехословаччини, Югославії та Болгарії. Радпом і сіло ні владо почули ми про плян Маршала. Врешті і наша Канада не хоче лишитися позаду. Міністер фінансів Аббот проголосив також на 17 листопада свій (тобто урядовий) плян для Канади.

Та наскільки пляни європейських країн є плянами будови народного господарства, збільшення продукції в промислі і рільництві — отже поліпшенням — то плян Аббота навпаки є погіршенням для трудящого населення Канади. Є обмеження продукції, отже збільшення безробіття, а вслід за тим наступить зменшення ціни на фармпродукти і зменшення дійсної зарплати. Коротко, це є плян затиснення пасака для трудящих мас Канади. Це зниження нашого життєвого рівня.

Одні речі забороняються справджувати зпоза Канади зовсім, а на інші накладається високе мито, щоб їм утруднити вступ на канадський ринок. Вправді уряд Канади устами міністра фінансів звизає фабрикантів, щоб старалися виробляти такі товари в Канаді, але уряд не зробив ніяких заходів, щоб фабриканти це виконали. А наскільки більшість канадських фабрик є тільки філіями (бренчами) американських фабрик, власники яких, американські мультиміліонери, не бажують собі, щоб їхні канадські бренчі робили їм суперництво, конкуренцію. Настільки звизання канадського уряду лишиться пустим звуком.

Впроць цей заклик уряду витворювати заборонені товари в Канаді є тільки заслоною, бо канадський уряд знає, що він має так танцювати, як музиканти капіталісти кажуть. Американські і канадські капіталісти є тепер так об'єднані спільними інтересами, що це одна рюк. Шо Вол стріт в Нью Йорку скаже, те Джеймс стріт в Монреалі повторить.

Ми чули вже, що Канаді коротко американських доларів. Шо не за короткістю? Нам пояснюють, що Канада справджує великі товари зі Стейтс, як висилає до них. За надвишку везеного мусить платити грішми. Звісно американцям мусить платити американськими доларами. Іх нема звідки взяти, отже американські міліонери прямо принудили Канаду їти за їхньою політикою, якщо вона не вслід заплатити. Це єсно. Але не єсно є це, чому саме так сталося? Чому Канада імпортувала більше товарів із Спол. Штатів, а вислала до них менше?

Нам це стане єсно, коли зрозуміємо, що більшість канадських великих компаній, корпорацій, підприємств — це бренчі американських компаній, корпорацій і підприємств. Бренчі в Стейтах в Канаді є наємні управителі, які мусять так вести діла, як боси кажуть. А ці боси-багаті навісние кажуть так робити, щоб зловити Канаду в свої руки. Беруть від нас більше, а до нас висилають менше. Хай накопичиться незаплатена

сума, Тоді-притиснимо Канаду і вона мусить піти за нами. Тоді вона наша. Всі її багачава.

Іншими словами, роль Канади, як незалежної країни, зачинає кінчитися. Стейти вже давно мають "храп" на Канаду. Треба дозволити їй, а за воюв заберемо її. Без великих клопотів Канадська велика буржуазія не дає, чи Канада буде незалежна, чи дістанеться Вуйкові Смові, як 49 - ий стейт. А би лише старший брат (американські грошеві королі) дозволили канадській буржуазії дальше визискувати канадських трудящих хай вже й до спілки з американськими визискувачами.

Буржуазія, багаті, визискувачі, любоді до своєї країни не мають, про її незалежність не дбають. Ці люди є великими патріотами тільки на папері. На ділах вони Юди Іскаріотські. В них аби лише прихід, профіт, а незалежність чорт бари.

Є між фермерами і робітниками та дрібними торговцями люди, які говорять, що булоб ліпше, як Канада належалаб до Стейтс. Така думка є неправильна. Коли визискувачі одної країни об'єднуються з визискувачами другої країни, вони стають сильніші, а тоді трудящим в обох країнах тисне борються за справедливість за полехки для себе.

Якщо привізання канадської економіки до американської збільшилоб ціни на фармпродукти, піднесло зарплату, а знизало ціни товарів фабричних, тоді що інше. Але теперішній хід Канади в хв'їсті за Стейтами має якраз на меті не поліпшення, а погіршення і всі трудящі повинні бути проти того. Канаді треба торгувати більше з Європою, з країнами знищенням війною, та з Рад. Союзом. Тоді в нас не булоб коротко американських доларів, не требаб нам стискати пасака, фабрики не потребувалиб відправити від праці своїх робітників, не булоб безробіття, депресії, кризи, занепаду.

Ось туди, містер Аббот, для Канади дорога на 1948 рік!

ДОРОЖНЕЧА І ФАРМЕРИ

Багато говоряться зараз про скажену дорожнечу, але мало хто говорить, що робити, щоб її знизити.

Адже кожний фермер живе в якомсь виборчій окрузі, з кожного округа є вибраний якийсь посол до федерального парламенту в Оттаві. Зріст цін є справою федерального уряду в Оттаві. Тому те кожний фермер може і повинен написати до своєї листа в Оттаві, якщо засідає парламент, чи на приватну адресу до містечка, де той посол живе, і запротестувати з повним обуренням проти того зресту цін. Пінити, як вмієте, в свій мові може, але пінити та сказати, що хай пан посол не мовчить, але говорить до уряду прем'єра Кінга, щоб привернув контролю цін, щоб заперував ціни до того рівня, який був рік тому назад, інакше хай пан посол не важиться показуватися між фермерів на салідучі вибори.

Неселючий зріст цін на зерно та на живото скота аж ніяк не може бути причиною неможливого зресту цін на месо, масло, яйця, муку тощо та всі товари фабричні.

Таксамо підвинка зарплати, яку виборили собі промислові ємбітніки, не може бути причиною зресту цін, бо великі компанії мали в минулім році більше чистого зиску, як коли перед тим і моглиб дати більшу зарплату без підвищення цін.

Таї ці ціни на фармпродукти, які зараз є, повинні були бути такими вже від 1945 р., але так не було. Коштом фермерів уряд Кінга дав підмогу (субвенції, великим бізнесменам в Канаді і Британії і тому тримав ціни на зернові і на месо і т. д. на низькім рівні.

Цей Шлях Не Веде До Миру

Говорили і радили в ООН, на різних конференціях, в пресі, щоб люди негайно перестали говорити про III-ту війну. Це так, що правда то не гріх: але заходити питання, чому саме ті люди говорили і говорять про III-ту війну? Чи люди, які говорять про війну, а це трудящі, хотіли чи хотять війни? Чи трудящі хотіли першої війни, чи другої? Чи вони хотять третьої? Тому просять їх щоб не говорили про третю війну? Розуміється, що трудящі війни ніколи не хотіли і тим більше не хотять її тепер чи будь-коли. То чому ж людство говорить про третю війну? А говорять тому, що ті, які "просять" щоб люди не говорили про війну, самі є палкими війни, самі її підготовляють, самі дають причину говорити про війну.

Бо лише глядіть: захід кричить, що він хочє спокую, але схід — сякий такий — не хоче; а схід знов собі: ми війни не хочемо, а захід хоче; це падії війни!

Та хто ж хоче війни? Направду, війни ніхто не хоче, але політика всіх веде шляхом, що війна може бути. Бачите, вино так хитро-мудро вляповане, що народ, хоч як війни не хоче, "заохоче". Її будують, наколи лише цього заважають ті, які зараз кричать, що війни ніяк не хотять. Теперішня політика є така, що сильні цього світа хотять дипломатичним способом загартати під свій вплив як найбільше народів. Це роблять всі і ось чия т. зв. хвальна війна скорше чи пізніше доведе до "гарячої" війни, до страшного, нечуваного кровопролиття.

Що більше. Добре пригадується і безсторонні осудити, то II-га війна навіть не була скінчена, або коли припустити, що вона була скінчена, то III-та війна почалась таки тоді, коли була скінчена друга. Бо глядіть в Китаю війна до сьогодні не скінчилась; те саме в Греції, те в Індонезії, Індії і Палестині.

Чи думаєте, що моцці цього світа не маюють пальців у війнах в загаданих країнах? Маюють, і ще які! А ось скільки країнку нароблено через те, що Канада послала Чан Кай-ші зброю. А хіба це лише Канада? А хіба китайські комарьї зробили приголами? Дуринці! Трудящі обдурені всіми і як малі діти не раз вірять у фантастичні ісенітніш.

Хіба це все ще зараз робиться у світі владі до миру? Ніколи! І тому, коли людство говорить про III-ту війну, вони: говорять не тому що її хоче, а тому, що бачить, що війна буде йому накісна, наколи вони не заучитись разом! (С—Я)

Одежа для поляків на смітнику

(Під таким заголовком була поміщена стаття в "Глязда Польща" від 27 - го грудня, 1947 р. Ця стаття зацікавила наших читачів боюя тому, що поляки настільки шасливіші від нас, що хоч знайшли на смітнику свої пакуни, але як своїх грошій до сьогодні не знайшли, хоч як домагались від процентників щоб дали точні і правильні а не фальшиві звіти.) (РГП)

Ось та стаття:

"Читачі С. з Лос Анджелос прислав нам вірзок з тамтешньої "Геральд-Експрес" (з 28 - го листопада), в який читаємо, що 6,000 фунтів одєжі, призначеної для Польського Чорного Хреста, виникну хтось на смітнику фирми Басалт Рок Ко.

Одежа та була вислана через "Джуніор Ред Крус" з Сан Франціско. Дялячого дісталася на смітник, а не до Польщі — ніхто того не знає.

"Уважаю, що Редакція заінтересується цією справою і може знайдеться хтось щоб ту справу збадав добре, а до того вєрта постаратись, щоб винюшники вкартали" — пише той читач.

"Розуміється, справа заінтересовала нас, але ми з такого від-ПРОДОВОЖЕННЯ НА СТОРОНІ 5 - П

Чи існує Світова Ціна На Пшеницю

Дост. пов. містер Гарднер заявив 19 грудня в отавських парламенті, що щось таке як світова ціна на пшеницю не існує. Він сказав, що відколи зістали закриті "опен маркетс", світова ціна на пшеницю більше не існує.

І тому, що ніхто не може сказати що десь існує щось таке як світова ціна на пшеницю — говорив містер Гарднер — ніхто не може сказати, що канадські фермери стратили 123 мільони доларів на пшениці в протягу першого року заключеної пшеничної угоди з Британією — казав мр. Гарднер.

Отже коли присутити, що канадські фермери не могли взяти більше за бущель пшениці а лише те що взяв, а це \$1,55 за бущель, то це значить, що це була найвища ціна, яку можна було взяти; ніби це така була ціна у світі, хоч світової ціни на пшеницю нема.

Але справді: чи є світова ціна на пшеницю? Розуміється, що була і є! Це є дуже проста ціна: ціна яку платять світові купці. Відкриті маркети реєструють що ціну від моменту до моменту; ніколи не було одної сталої ціни; завжди були різні ціни. Сьогодні, коли лише шикаський "опен маркет" існує, світова ціна на пшеницю розуміється не реєструється від мінути як до мінути як це було в часах коли існували ще маркети в Ліверпюлі, Вінніпег і Буенос Айрес, однак це ще не значить, що світова ціна на пшеницю не існує. Ні, вона існує.

Наприклад, Британія чи які інші країни які купують пшеницю ось в Австралії, мусять платити \$2,72 до \$2,98 за бущель; в Аргентині — \$3,46 до \$5,00 за бущель; в Сейтах — \$2,92 за бущель; ціна на канадську пшеницю — \$3,20 за бущель крім Англії, тьбо Англія не платить за бущель світової ціну на канадську пшеницю \$3,20, а платять лише \$1,55, і що більше, це те, що Канада взагалі нікому не продас пшениці а лише Британії. Сдаже запам'ятайте, що світова ціна на пшеницю існує. І що в на є \$3,20 за бущель канадської пшениці!

А, що це значить? А це значить, що містер Гарднер зробив величезну спекуляцію — деякі кажуть геамбл — з канадською пшеницю, спекулюючи, якої світ не бачив!

Продаю 600 мільонів бущелів пшениці, 440 мільонів бущелів же навіть не були засіяні! в протягу 4 роки часу, і за ціну, яку ніхто не може вгадати.

Ось так "щестість" фермерів! І хтї тут винуватий? Винуваті сами фермери, вивуваті через те, що вони не zorganizовані!

З фермерів живуть всі, подихалиби всі як би не фермери, але з другої сторони фермерів не мають за ніщо! А чому фермери не zorganizовані? А тому, що вони раз не просвічені як сід, а друге її це найголовніше, що вони порозбивані різними політикерами і церквою. Не мають фермери дійсних сво їх приятелів а коли такі є в Фармерських Юніях, то хіба багато фермерів є в Юнії? Дуже мало. Найбільше на цьому терплять наші фермери — українці. Вони так поштовтані різними політичними і релігійними галапасами, що годі їх зрозуміти, що політикерам треба фермера лише на те, щоб його до решти використати різними збірками і фондами. І їм, лідерам, залежить на тім, щоб фермери були розбиті і поділені на різні групи, бо фермер для них "джерсї кав" . . . Доля їдтам, а фермери же горді з того, що чиясь ідея "краша" чим такі їх, їхня життя! Фермери не слухають політичних торговців і релігійних будинників! Лучітьесь всі разом! Ставають членами Фармерської Юнії! Сильно виграєте на всіх фронтах, а поодинокі задутьсь Вас кризою, несправедливістю і визиском!

М. Н. Ц _____ а

Ви знаєте, що в час кризового занепаду, коли безробіття твердо притисне робітників, не один призадумується, чи не можна б тому якось заробити. Але памятайте, що безробіття і кризи є тільки звичними капіталістичного ладу, і що борються проти капіталізму значить борються проти майбутніх економічних криз.

БІДНОТА БІДНОТІ

Кореспондент одної нью-йоркської газети перебрався в часі Різдва на босяка. Його ціль була дзнатись, хтї матиме співчуття для біднї, бездомної людини в такїй святочинї день, коли люди одї одним обдаровують різнимї "презентами". От же пішов жєбратї. А за ним йшов фотограф тієї ж газети, щоб кожну картинку добросердечності або твердосердя сфотографувати.

Своє послаництво кореспондент-босяк пчав від найбіднішої дільниці Нью Йорку, яка називається "Баверї". Це та дільниця, в якї знайдете посеред босяків людей різник званий Кулішні адвокати, професори, лікарї, інженери, будівничі та інші "бувші люди", і такі, що ніде місця не загірють, весною та літом подоржкують тїгаровими пїздами по всїй Амєриці, утримуються примадїною працею або жєбратцтвом, а на зиму шукають захисту на "Баверї".

На Гавстон вулицї наш босяк підїшов до палїсена. — Я, каже, безробітний, а їсти так хочеться. Змишудїся, позич менї пару доларїв. Завтра починаю робити, віддам тобі. — Таких прощай, палїсєн вже бачив. Йому наказано кожного проща ка арештувати. Отже він берє газетаря-прощика за руку, — чєхай, каже, я зараз покину поліційний віз. Завезуь тебе до поліційної станції і там посидиш до завтра. А завтра суддя вже скаже, що з тобою робити. І веде нашого босяка до поліційного тєдєфону на розї вулицї.

Але по дорозї палїсєн надумаєсь. Ні, каже, сьогодні Рїздво, ось тобі, члївчїне, пів доларя і йти своєю дорогою. А фотограф зняв на фїльму той момент, коли великодушний сто рож порядку давав босякові милостїно.

Тодї каже містер Смит, бо так зветься той газетарь, — візьмїть назад пів доларя. Так і так, гов рить, я лише дадо з себе босяка, щоб дїзнатись, як громадянин Нью Йорку віднесуться в рїздвяний день до біднї людини. І пішов далї.

Коли одної юрми на Баврах стояв іншїй босяк — містер Келлєй. — Поможї менї, братє, проїть. Смит, сьогодні Рїздво, а в мене цєнта нема, щоб кави напїитись. — Нєвже ти думаєш, що я стояв би ось тут, якщо мв би грошї? — каже Келлєй. Та я сам пішов би до коршми і випив би і тобі купив би чарку з празником.

Далї Смит натрапив на двох босяків і почав у них милостїно прохати. Каже йому один: Нєвже ти маєш нас за грошївчїх людей? В мого колеги Бїла нема цєнта при душї. Я маю мїля, на тобі, берї, мїжє купиш кави. А ми вже собі дамо раду. Випросїм в людей, бо в тому ділі ми майстри.

З Баврї Смит поїхав на Таймс Сїтєр і тут почав жєбратї милостїно у стрїчного воєка. — Позич менї два долари, завтра починаю роботу, але сьогодні не маю занї купити їбїду. — Відповідає воєк: я добре знаю, що значить бути безробітним. Радю помїг би тобі, але в мене в кишенї вїтер вїє. Вибачай! З авта випшов оглядно одїтий чоловік. Засї Смит скїнчїв своє слово, той пішов гєть, не оглядаючись.

Звідсь репортер-босяк подаєє в фотографом на Парк Елєно, що в її великих мешканцїх живуть заможїй люди. Біли одного такого будинку з мешкальцїми апартаментами стоїть двєрник. На ньому пів-вїйськовий озг з блискучими гузицками і золоченими еполетами. Смит подаєє прямо до двєрей. — А ти куди думаєє йти? — гостро питає двєрник.

— Сьогодні Рїздво, то я хотїв би подзвонити до кількох апартамєнтів, може випрошу яку динямогу. Я без роботи, гїлдо даюшкїйши на дворї холодно, мушу шукати рїтунку.

Двєрник змїрив босяка. — Ти, каже, виглядаєєш на порядну людину. Але я тебе не пущу до сердїни. Не можу, готовїй роботу втратити. Ось тобі долар, може це посїбить.

Смит пішов далї тією багачкою вулицєю і натрапив на двох джєнтлємєнїв. Один з них у лїскучому цїлїндрї, а обид-

До Видавців Українського Життя

ДАЄМО ВАМ МІСЯЦЬ ЧАСУ

Шановні Видавці Українського Життя:—

У Вашїй газетї, яка носить їми "Українське Життя", і яка видаєтьєсь Вами в Торонто, Онт., має на редакційній сторїнї, англїйськїй мовї наголївок, який говорить, що Українське Життя є приватно-ю газетю, тобто Вашю, а це розумїеться що Ваша газета тому не є народною бо не на шєрах фармєрїв і робїтнїкїв. Але в наголївку в українськїй мовї в пролїстї слєво "ВЛАСТИТЕЛІ". Значить, Ваш перєвїд з англїйськїй мови є несправдївїй, а раз вїн єсправдївїй, це значить, що вїн є фальшивїй. До сьогодні Ви не проголосїли, що Українське Життя є Вашю власною-приватною газетю, з напалки проголосуетє, що У. Ж. є народною газетю, в значїнню, що вона, тобто машини і всьо належить до народа, а також куплений будинок, на якїй збирютьєсь грошї під маскою, що вїн є неродною власнїстю.

Отже, даємо Вам один мїєсьць часу на це, щоб Ви мали в Українськїм Життї правдївїй перєвїд з англїйськїй мови на українськю.

Редакція Голосу Праєди,

Смоки Лєїк, Альберта. 16 - го Сїчня, 1948 року.

ДО ВИДАВЦІВ УКРАЇНСЬКОГО СЛОВА

Шановні Видавці!—

Котрий перєвїд наголївка Вашої газети є фальшивїй? І Вам даємо мїєсьць часу щоб Ви справили і держались прєсового закону, і тому будьтє лєска або викинути слєво "прогрєсївнїй" з українського нїтолїку, або дати те слєво і в англїйськїх наголївках, бо в-ї-го там немає. Кожний перєвїд, наколи вїн є правдївїй, є фальшивїй. Редакція Голосу Праєди, Смоки Лєїк, Альберта. 16 Сїчня, 1948 року.

ДОРОЖНЕЧА І ФАРМЕРИ

ДОКІНЧЕННЯ ЗО СТОРОНИ 2 . 1

Впрїчїм коли минула осєнї був страїк у рїзних і через якїтїєсь час фармери не могли вислати живого скота. Кїль страїк скїнчївся, наступила лєборина (ембарго) так, що висилка худобї здержалєсь, а скоро зкєсїєм ембарго, худоба рї нула рїкою до рїзник, а що рїдї сталосї? Тодї пани зїзнили пїнї. Бїльшїсть худобї пїшла за пївардєм, однак мїєсьць з цєї худобї не зїзнилосї в цїні, а напалки зараз це саме мїєсьць з цєї дешєвоє набутої худобї прєдметєсь по кількадєсятї цєнтїв. Отже в 3 і 4 рази дорожчє.

Мовчати прїчє це не можна тож пїшитї, фармери до своїх вїєслїв.

на в дорїжчїх убраннїх, з дїржїтїми палкєми в руках. Якїєсь виднї, поважїї обїватєлї, глєдєцькї, нєголдїни.

— Вїбачте, панове, каже Смит, що клопочу вас. Я безробітний, голод менї докучає, може б так лєскаві . . .

І скїнчїв Пани у цїлїндрї вїдвернуєсь, його вчєтє прєрив бєсїєкї гєстрїм зорєм, і обидва пїшли далї з виднїм пєчуттям обїди й обрїдженїє.

Чутї булї з їх слїв тїжчє обурєннїє:— Що за скїнда! Не дадутє вулицї прєрїтї . . . Посїлїваю на рїздвяний обїд . . .

Смит дїшловано погїтнув на смїєго товариша, фотограф. А цей каже: Не знайдєш посєред багачїв рїздвянїх настроїв. Вони мїж трудящїми і мїж бездомнїми босякми . . . (II. B.)

НАПИСАВ В. О.

СВІТ, ЛЮДИНА І СУСПІЛЬСТВО

ПРИРОДНИЧО - СУСПІЛЬНІ НАРИСИ
ПРОДОВЖЕННЯ

Хоч і як великі є промислові - торговельні об'єднання капіталістів, то вони ніколи не опановують вільно виробництва та всієї торгівлі. Вони все мусять проводити боротьбу з іншими подібними капіталістичними об'єднаннями - через те ніколи не приймають того розстроєння або анархії, що є особливою властивістю господарської праці в сучасній капіталістичній добі. Завдяки цій анархії господарська праця є без плану. В ній часто трапляються завороти, катастрофи. Товариб не виробляють стільки скільки цього треба споживачам, а стільки скільки цього вимагає обчислення капіталістів і їх інтерес. Тому, що кілька років товарів є більше, чим їх можна збути, є гіперпродукція. Бу розвій господарської праці перегаєна все споживчі потреби. Тоді настають кризи, переломи в господарстві, виробництво стає, копаються й фабрики замикають, товар лежить, або мусять йти за пів дурно на збут, робітників звільняють з роботи, а вони попадають в нужду й не можуть купити навіть того за пів дурно продаваного товару. З часом кризи минають ся, сильніші підприємства з них виживають, слабші падають, банкротують. Виробництво повільно росте, безробіття меншає, аж він прийде нова господарська криза.

Ось так господарська праця в сучасній капіталістичній добі, тому, що вона побудована не на громадських основах, а на вліт подвійних небагатих осіб, віною захищається, і загалом людина, хоч і тяжко працює, живе в нужді та злиданні. Капіталістичний господарський лад через ці злидання давно був в вилі, який не те, що в руках капіталістів крім господарської праці ладу ще й політичний лад. В їх руках держави. І хоч ніколи більшість культурних держав не демократичні держави це були держави, в котрих наздір над урядом все виконувати парламент змаженій з представників всього народу - то в дійсності ці парламенти є безсилні. В руках держави та капіталістів є крім засобів господарської праці інші серединки, що держави засобний лад. В першу чергу його держити адміністративно-політична влада себто урядові установи, що беруть на місцях сучасного ладу. Вони до сім'ї мають суди, поліцію і війська. В разі бунтів або заколотів сучасного ладу повинні військово здувувати зриви неносильності, а суди каравати. Крім цього сучасний лад держити сім'ї виховання і вилітання на думку загалу. Це передовити за помічю просвіти, шкільної, часописів і церкви. Звіданням цих всіх установ і пред ставити конечність і корисність сучасного ладу, наклонити до постоху урядові, до "любови вітчизни", закрити назвою вітчизни користі тих, що виснажують загал людства для свого збагачення.

Використання випирають капіталісти одні другий у своїй державі. Одне капіталістам мало тих багатств, що є в їхній державі, вони хочуть опанувати теж господарство й чужих земель і тоді йдуть війною т. зв. імперіалістичною або грабіжницькою - війною опановують сильніші капіталістичні держави слабші країни, використовують їхні сировинні, заставляють їх купувати свої вироби. Особливо в колоніях, країнах дуже відсталіх, що їх загарають капіталісти - там вони працюють граблять, а туземцям повертають в нещастя. Між собою капіталісти за колоній воюють, як колоній, що нікому не шкодило бачи нема. Саме це було головною причиною першої світової війни, імперіалістичної війни за те кому над них повинні й кому держати в руках світове господарство та мати з нього користі.

(ДАЛІ БУДЕ)

Нові Ціни в Радянському Союзі

Радянський уряд оголосив нові ціни на харчові продукти і фабричні товари. В Москві такі ціни: фунт житнього хліба - 2 рублі 80 коп; пляшка мила - 7 рублів; кілограм пшениці - 7 рублів. кілограм цукру - 13 рублів 50 коп; кілограм м'яса - 28 рублів; кілограм масла - 62 рублі; кілограм рослинної олії - 28 рублів; кілограм свіжої риби - 10 руб. 50 коп; кілограм соли - 2 рублі 50 коп. до 3 рублі 50 коп; 10 яєць - 10 до 14 рублів; 100 грамів чаю - 16 рублів; кілограм кави - 75 руб; кілограм ікри - 400 рублів; пів літри горілки - 60 рублів; коробка сирників - 20 коп; 100 грамів мила - 4 рублі; літра нафти в міських районах - 2 рублі, а в сільських - 2 рублі 10 коп; папка папіросів (25 штук) - 6 рублів 30 коп; жіночий гребінець з целулоїди - 4 рублі; радіоприймач (5 лампів) - 600 рублів; металевий годинник - 900 рублів; фонограф - 900 рублів; фотопарат (рад. марки) - 1,100 рублів.

Паперові матеріяли на яєць ось ці ціна: 1 метер в місті - 10 рублів, на селі - 11 рублів 20 коп; сатина: 1 метер в місті 25 руб. 20 коп., на селі 28 рублів; вовняна матерія: 1 метер в місті 108 рублів, на селі 120 рублів; жіноча сукня з паперового матеріялу: в міських районах 77 руб., в сільських 85 руб.; жіноча вовняна сукня в міських районах - 510 рублів, в сільських - 560 рублів.

Чоловічі пів-вовняні одяги:

В міських районах 430 рублів, в сільських 450 рублів.

Чоловіче взуття:

Пара черевиків в місті - 250 рублів, на селі 288 рублів; пара жіночих пів-черевиків у місті 260 рублів, на селі - 288 рублів

Чоловічі валіжки: в місті 45 рублів, на селі 45 руб.; чоловічі валіжки: в місті 195 рублів, на селі - 216 рублів; пара паперових панчів в місті - 7 руб., на селі 7 руб. 50 коп; пара чоловічих панчів в місті - 17 руб., на селі - 19 рублів.

Яка заробітна платня: платня робітника виносить пересічно 300 рублів місячно; селянин за своєю трудовою змаженістю багато менше; урядові робітники заробляють навіть 20 тисяч руб. місячно; маршали, генерали - багато більше.

Перед виміною рублів ціни на всі товари були баггто вищі. Селянин і робітник не були в силі мати аж стільки грошей, щоб складати до банку; вони заощадували який цент, складали в себе дома, тобто тримали при собі чи в себе, очікуючи обіцяного достатку всякого товару. Спекулянти на "вільному і чорному ринку" та на "чорній біржі" теж ховали зароблені капітали. Ці люди не складали своїх ощадів: стей в державних банках. В банках складали гроші багаті люди, визначні урядовці, члени компартії, взагалі люди при владі. Для них закон про девальюцію рублів вигідніший тим, що від перших три тисячі заощаджених рублів вони отримують рубль за рубль, від три до десяти тисяч ощаджених рублів вони отримують два нові рублі за три старі, а від ощадностей вище 10 тисяч - два нові рублі за одного старого.

Чи така виміна рублів чесна і правильна, не береться судити,

ПРОДОВЖЕННЯ НА СТОРОНІ 8 - ІІ

ПАКУНКИ ДЛЯ ПОЛЯКІВ НА СМІТНИКУ

ДОКІНЧЕННЯ ЗО СТОРОНИ 3 - І

далення не багато можемо зробити. А пречінь там в Лос Анджелос є який організації і польські центральні. Займаються великою політикою, пишуть меморіали і протести. атакують раз Вішневна, то знов Османька. Чи ж ті організації неповинні зайнятися такою справою? Чи не можуть довідатися длячого 6,000 фунтів убрания не вилідо до Польщі а на смітнику? Чи висилка того убрания до Польщі не була б більшою допомогою ніж заснування Вашингтону резолюціями?"

Що пишуть читачі Г. П.

ЩО ВІН МАЄ СПІЛЬНОГО З ФАРМЕРАМИ ?

Якось літнього тижня в Берлей Школі відбувся фермерський мітинг, на яким пан Андрій Колотилок з Папан давав звіт з фермерської конвенції. На тому мітингу ще "з'явився" великий пан Олексевич, а це неабияк собі р'ява. Бо він є секретарем чи чимось з ТООК з Едмонтону.

Цей панок дуже хвалив Українське Слово і просив присутніх щоб з нього передплатили, але сарака поїхав з чим прийхав, бо ані один фермер не хотів передплатити, а ті що читали вже У. С. не хотіли відновити передплати на 1948 рік.

Це мабуть дало до "тумки" цим двом панкам, як фермери задивляються тепер на отих "дуже заслужених"! Той холодний п'яти мав пан Олексевич. Коли відказався до річи поговорити з одним фермером про "щось", кажучи, що не має часу на довшу бесіду з ним, але їхати аж до Берлей, то мав час!

Бачите сарака висмикується від таких небезсценних дискусій, як дискусій про ревматичні звіти, що з'ярку гриний на будув Турфдоу в Едмонтоні, про збірку гриний на колишній невідбувшій фестивалі і подібні т'яки "заслужених ведчих працівників" . . .

Отже, що спільного має пан Олексевич з фермерами? Чому він вештається поміж фермерами? Де в ньому були тоді якісь критичні часи? Бачите, ховався як за щом, а як прийшли свободні часи, виліз з нори і знов гле д'лям блахмани. знов грає роллю герою, але лиш би щось "над дулаць", пан Олексевич знов піде "в свонсі", і знов готув "лакати" перед Ганноном, що він дуже релігійний і щоб Ганнон написав йому посвідчення, щоб д'став д'яб. Це герой! Але в добрий час: го — го! Він кричить з плятформи до фермерів і робітників, що за їх інтереси навіть життя віддасть! Але як прийде час, що не життя треба віддати а лиш дати працюючим пораду — його нема; спалився, а в часах як Ганнон об'ярняв працюючих, то пан Олексевич навіть в Едмонтоні б'ється стрінути з Ганноном, щоб поїзди не відізнула що він говорить з Ганноном, бо Ганнон був дуже "страшний": були часи, що на пів години перед розправою в Супрін Курті, його в судовий будинку знов арештують і не помагає, що зараз буде розправа по попередній "чардж". Але тепер, то в часах пана Олексевича Ганнон це хрунь, а він дуже великий працівник! Хіба пан Олексевич думає, що фермери цього не знають? Та знають і ось тому працюючі відвертаються від таких панків, переманювавши, що ці панки служать не працюючим, а доларам!

Ще хочу трошка почесати твоє друге пачка Калитилка, який приманується до фермерів але в тім самім часі обороняє процентівничів, кажучи, що Ганнон бреше, бо звіти із збірок були. Отже, цей панок повинен розуміти нарешті, що грині складали і фермери і х'яті звіти, бо їх не було, і якщо пан цей обороняє брехню процентівничів, то не значить, що він проти жертя давців, тобто проти нас, фермерів.

До цього паня я це маю питання: Папанський Турфдоу згорів і за нього взяли асекурацію, на запит одного члена Турфдоу де пішли ті грині, пан цей відповів, що грині дали на Вікторія школу, але кажуть що в тім часі ті грині (чи частина їх) були дані до кооперативи, — ді як вона дуже "р'єсна" . . .

Чи так пане? Вагає! де були ті грині і де вони є зараз? Х'тї їх має перетримувати і який процент платити? Це хочуть знати деякі бушні члени Турфдоу. Думаю що вони мають рацію делегатів які знати в чом ті грині. Це є а інтересі навіть симпатиків Турфдоу, які теж завжди помагали.

На ліквідації раджецького банку, щоб він вийшов на чисту воду: аб бути з процентівниками, або з фермерською інюєю! Треба не платити що такі пані стоять на перешкоді іншим фермерам, бо ці значачи в яку дутку грає цей пан і грає, фермери не хотять стати членами його. (Едмонтонський)

ВИСИЛАЙТЕ МЕНІ П'ЯТЬ ЧИСЕЛ ГОЛОСУ ПРАВДИ

Був час, що деякі члени ТООК в Т'оронто не хотіли навіть щоб їм згадувати про Голос Правди, але тепер хата незапереться, приходять попитати читати Голос Правди. Не мають ще відваги передплатити. Отже в мене починається групова читання Голосу Правди, а числ два треба "передати" далі. Так шліть п'ять чисел, а як вже помістите обійцаний документ то пришліть мені цілу сотку чисел. Дякую. Г. Т. В.

В НАС ПОЧАВСЯ РУХ

Більшість членів нашого відділу ТООК дуже зрадливі, коли прочитали в Голосі Правди статтю в справі зізду ТООК, і тепер ведуть кампанію за тим, щоб центр ТООК поклали на зізд священника Цепенду, і перед делегатами д'жваві все те що писав про фальшиві звіти. Але раби центра кажуть, що вони не мають чіт роботи з пошани і центр було ганус, щоб кликало Ганона, щоб їх на зізді об'ємшви доказуючи їм що звіти були фальшиві. Виходить, що раби центра знають теж що Ганнон писав правду, коли тепер так говорять, Але ми знаємо одно: коли правда за центром, то покинуть Ганона; але як правда за Ганоном, то його не покинуть, щоб навіть всі члени ТООК цього ждали. бо ТООК-ом править зарид в Т'оронто, а не членство і не статут! Отже відомо і побачимо що то з того вийде. С. Е — 0

• Х Т О З Н І Х Б Р Е Ш Е ?

Читачі Голосу Правди мабуть не забули ще статті яка була в Голосі Правди, і в якій розоблачувався пан Кравчук, який писав в Українським Житті про пана Івана Навізіського, вихваляв його, що пан Навізіський одиникий, який зорганізував фермерсько-робітничу організацію і після твердження пана Кравчука виходить, що як би це пан Навізіський, то він чого не було; весь зробив пан Навізіський. Розуміється, що пан Навізіський читав ті словословія і шліть кером не скрупулюючи щоб то словословія зустріувати і писати так, як він насправду було. Але як між Навізіський зустріувати, коли те словословія було подиктоване таким ним самим або ким іншим, але не паном Кравчуком, який в тих часах не десь в лорсі бавився, і не мав найменшого поняття про "р'яв" пана Навізіського чи ком' іншого з тих часів. Голос Правди розоблачав ту справу, однак до сьогодні, пан Кравчук, ані Навізіський не заперечили того, а це значить, що розоблачення було справе на зарид. Побірих Кравчук побіриху тепер аж Києві . . .

А ось в с'уджаєте: В Українським Слові від 31 грудня 1947, на 18 ст'рні, в самім низу з лівої сторони, є допис: гр-ні Юр'ян Грекул з Френчер, Алберта, під заголовком: "Визнаю усіх провідників наших відділів на \$2,00 пресоного фонду".

В вище згаданім дописі, гр-ні Ю. Грекул між іншим пише ось таке:

"Перше всього скажу, що я є передплатником української преси ще з того часу, коли покинув М. Попович з своєю дружиною виступав з концертами. Пригадую собі, що ми тоді з'їздили в малій майнерській галі у Кемпур \$500". (Пікраслевський м'є, К. С — 4)

Увійти собі, дорогі читачі Кемпур 20 - 25 літ тому назад збірку \$500! Це П'ЯТЬСОТ ДОЛЛАРИВ! Це не \$500 в 1948 році!

Це був величезний успіх! Це доказ, як шире працював покинутий тоді, М. Попович разом з його дружиною! Так, правдою є гр-не Грекул, що як тав М. Попович з своєю дружиною

ДМИТРО ТЯГНІГОРЕ

КОРОЛЕВА РОЗБИЙНИКІВ

О П О В І Д А Н Н Я

— Стрільай, — крикнула Анна до Степана, а сама схилила за вікни.

Степан почав стріляти до поліціантів, з котрих один, поцілений кулею, захитався в сідалі, а другий, а другий, давши кілька стрілів, також зівстав ранений в руку і дальше переслідування захитилися, а віткіачі гнали коней, доки ті потім-леї не поладати. Тоді вони пішли нішки, роздобувати коней і гнали далі, аж доки не перейшли китайську границю.

З Китаю за пару тижнів дісталися до Франції, Греції були на виперпапно, муслили думати про своє обезчещення. Перегладяючи газету, Анна знайшла оголошення: Баронеса Марія Бюлов приїме інтелігентну дівчину для псаугу за добру ціну.

Анна зараз збиралась і пішла до баронеси Бюлов, та предлажила свої услуги. Баронеса дуже зраділа, Анна подобалась їй і видалась скромною, інтелігентною дівчиною, не знаючи, що під тою заслонкою уваної скромності царює злочинний характер, що її руки вкриті кровю.

І так Анна динилась в баронеси Бюлов, а Степан дістав роботу на фабриці сірників.

III

В скорім часі баронеса Бюлов приривкала до Анни і полюбила її, Анна була дуже подібна лицем до баронеси, що останій дуже подобалась, вона почала трактувати Анну не як служкиню, а як товаришку.

Баронеса була удова, мала значну суму грошей і коштовних річей. До Франції приїхала з Росії, де муж її займав визначну посаду в Петербурзі. Про це все визнала Анна докладно від своєї допирецької баронеси і почала шувати плян замордовання баронеси Бюлов і захоплення її багатства до своїх рук. Нахизла до злочиню, до авантюри розвивалась в тій молодій ювотрі з юважним дием, а разом з тим шизла хаскувати усе незвичайною скромністю.

До виконання свого плану Анна потягнула Степана, котрий покинув роботу на фабриці, а купив пару коней і дорожку, та став для ока дорожжарем (візником).

Скорі настав час здійснення злочинного заміслу. Баронеса рішила виїхати на пару місяців в гори на свіже повітря, для того відірвалла кухарку, а окую над домом поручила старій власительці дому Жанеті.

До станції Лифост, по намові Анни, виїхала не в-п'ягом, а дорожкою, щоб розглянути оклиці. Дорожжарем був Степан Чернов, котрий піхвав дорожню глухою, яку кілька днів перед тим озганюв.

Коли відхали в ліс, Анна предлажила баронесі стати і піти назбирати півнів. Та дуже радо згодилась і пішла з нею в гали бину ліса. Наряд Анна вишляла револьвер, вистріляла і баронеса поцідлена кулею в серце, звинилась на землю.

Анна забрала всі гроші і дорогостіності перечекала з Степаном до вечера, а тоді вложила трупа в дорожку, відвезши кількадесяті кілометрів і біля одного містечка вложивши трупа недалеко річки. В руку вложила Анна револьвер в кишеню гамуцеті і тряхні грошей, свій пашпорт і лист такою змістю: "Мене зрадин той, которого я любила над життя своє, до того подобавлю себе життя. Розади".

Уранці знайшли трупа і тому, що у Франції любіть тамні трафяняться дуже часто, та випадок той скору зрозуміли, тим-більше, що з пашпорта було видно, що саможубиници чужиника

Анна Гусаревич з Степаном Черновим вернули назад. Анна заявила власительці дому, що баронеса Бюлов рішила замешкати в другім місті, залатати за мешкання по умов, забрала річі з ящика, а за кілька днів, як баронеса Марія Бюлов одержала візу і виїхала до Росії, а з нею як її люкай і Степан Чернов.

IV

Тепер ми бачимо Анну Гусаревич в Києві під іменем баронеси Марі Бюлов в кругу аристократії. Панське життя прийшло їй до смаку, але щоб з нею користати, треба було мати відповідні матеріальні засоби. Тичасом зрабовани гроші вичерпувались і прихидились думати, про нові операції, котрих аличинна натура Анни бажала і не могла без них обійтись.

Ото ж почала вона полувати на верхах, за грухими рибами, а Степан кинувся в низу, поміж елемент здичинного мира і скорі зорганізував вагату виробованих і певних торговців, котрі стали називати Анну своєю королевою і готові були за ню життя віддати.

Весело бавилась в поклях баронеси Бюлов судді, прокураторі і ріжкі начальники, поглядуючи жожадливими очима на красну баронесу, а не знало тогы, що під домом є муравиний піввал, в якм сплывають ріжкі душоуби і розбишаки.

Анна Гусаревич до своєї вранді і злочинности мала ще й практичний розум. Вона сталася навязати знакомства з урядовими особами, залюкати їх в себе і в той спосіб забезпечити себе від яких будь підориві зі сторони низших чинів, котрі були фактичними вершителями судьби злодійського мира. Відтак навязувала знайомість з особами, від котрих могла довідатись, де перебувають гроші, куда і коли перевозяться і поза тим з самими властителями грошей і дорогостіних річей. Їй не вистарало тогч, що хлопці зрабують і пікнесуть своїй корчтєні готчє. Ні! Вона часті і сама брала участь в напєдах, а для того користувалась між розбишаками великою повагою. Вони розуміли, що під її крилом вони безпечні.

Степан Чернов був біля Анни, як її заступник віданний Анні. Він за одлу лавкаву усмішку, за одим поцілунком, готов був піти на всяку небезпеку, зурюючи про те, що Анна стане їм жілкою.

Що до самої Анни, то її серце охотило до Степана. Вона вибирала між своїми поклонниками такою, щоб припав їй до серця, а крім того для якогось великопанського життя, а Степана вона зуміє спекетис в любий час. Згладити чоловіка зі світа для неї нічого не значило.

ДАЛІ БУДЕ

ХТО З НИХ БРЕШЕ ?

ДОКІНЧЕННЯ ЗО СТОРОНИ 6 - I

граді концерти, таумісляє з чимі не динє по Канаді але по Америкі також, щоб зібрати фінанси і купити друкарню, щоб нечатаним сльвом огаїзувати трудящих. І пач. тов. М. Попович цього дожован, не жалючі ані праці, ані здравля, ані часу, не рач голодуюч і, щоб дини заоначити цент для народної справи. Самьотом не лігав, в сніпах Сіонара чи Сіпйара не вилежувався, по Шаті гетелех не "ордерував по 4 або 5 танків без яких весля не обхизитис", не обубив зрвав з "плеті найс едн бонг лєйде", не розтринькував на це грошій, а будувал опандаліоню. За не належав по санітарію, нагрязис і наблизич, а вренеті за його пращо, процентовичі дали йому аж \$25,00 і в ождку монюнок на гроші . . .

Коли пач. тов. Пивович вже після своєю пращо на гідний степень, ач динера тхді наива нава Паньківського до друкарчї скалатил тайни, але не на алєдра; аж багато пізніше не став . . .

І хто брехав: Кравчук чи Гремук? Розуміється, що Кравчук. От біліні ті редактори, котрі самі собі павють в погані пияк, а не білініні їх некритичні читачі! К.С — 4

На Продаж Книжки

(ДУЖЕ ГАРНІ ОПОВІДАННЯ)

Земський Ангел і Прибуда	75 ц
Найденний Скарб і Пропавший Сяк	75 ц
Найда	75 ц
Два Брати	75 ц
Дві Перли	75 ц
Стріча з Батьком і інші	75 ц
Атаманша Соколовська	50 ц
Над Проласю	50 ц
Панасю на Настуня	50 ц
З Богом	25 ц
Наші Думи наш; лісні укр. лісні	25 ц
Лемківській Співанник	25 ц
Карпатські Ілдуки (руські вірші)	75 ц
Символи і Ілюзії (руські вірші)	15 ц
Руска Поезія (руські вірші)	15 ц
Прозаю рускі вірші	15 ц
Учителька (оповідання в рус. мові)	15 ц
Шедарівки	15 ц

ТЕАТРАЛЬНІ

Манекін — комедія	25 ц
Веллеємський Богомолець	25 ц
Маланкін Вечер	15 ц
Лейба в Америці (фарса)	15 ц
День Матері	20 ц
О. О. Сандович і Гудима, мученики за православ'я в першій світовій війні	20 ц

Замовлення разом з грішми шліть до Редакції Голосу Правди.

НА ПРОДАЖ ІНДЖАЙ

Продаж газетливий інджай півтора коша силія; як новий. Продаж за \$50,00. Хто хоче купити з поблизких фармерів хай приїде до Редакції Голосу Правди. (8)

ПОШУКУВАННЯ

Пошукую Кудучу Гарасима; походить з села Топорівці, Буковина; хто про него знав, або який він самий прочитав це, хай зголоситься до редакції Голосу Правди. Важна справа — дуже!

ЧИ ВИ ВЖЕ ВІДНОВИЛИ СВОЮ ПЕРЕД ПЛАТУ? ЯКЩО НІ, ТАК ЗРОБИТЬ ЦЕ ЩЕ СЬОГОДНЯ!

ГЕМОРОЇДИ

Сверблячка, бляки або гудзи в задні. Проході — це гемороїди. Можете легко і скоро вилічитися в себе вдома без операції нашими ліками. Маємо зслад, коріння, герба-то на ріжні слабости і недуги. Пишіть до:

Е С Т E T I C C E N T R E
B O N N Y V I L L E , A L B E R T A

Пришліть марку на відповідь

СТАНОВИЩЕ ГОЛОСУ ПРАВДИ

"ГОЛОС ПРАВДИ" — є Голосом Правди!

ГОЛОС ПРАВДИ від правди не відступає, без різниці, щоб навіть через це стратив свого-го приятеля!

ГОЛОС ПРАВДИ атакує брехню, без різниці, щоб навіть через це приєднав собі ворога!

ГОЛОС ПРАВДИ не звертає найменшої уваги на скількість його читачів, а на якість їх! ГОЛОС ПРАВДИ ширить дійсні демократичні ідеї між трудящими!

ГОЛОС ПРАВДИ ненавидить найбільше ті люди, які фальшиво називають себе демократами і поступовцями!

ГОЛОС ПРАВДИ читають, поширюють, підпомагають і обorongують лише ті люди, які вже зрозуміли правду, або бажають таку знайти і зрозуміти, значно, що правда є правдою і дві правди нема!

Шлях який веде до належного життя трудящих є теж лише один: ГОЛОС ПРАВДИ проповідує його і веде ним до його змози!

ЧИ ВИ ПРИЄДНАЛИ ДЛЯ ГОЛОСУ ПРАВДИ ХОЧ ОДНОГО НОВОГО ПЕРЕДПЛАТНИКА? ЗРОБИТЬ ЦЕ ЗАРАЗ!

ІНДУСТРІАЛЬНИЙ ІОНІОНІЗМ Є ОСНОВОЮ СОЦІЯЛІЗМУ.

ОСЬ ЦІНИ В РАД. СОЮЗІ ПІСЛЯ ВАЛЮТНОЇ РЕФОРМИ ДОКІНЧЕННЯ ЗО СТОРОНИ 5. - I

бо про це, нічого зинуть і толкують, тому це лишається для читачів, хай в них самі осунуть, щоб не харкнув хто в мене.

Остається ще подати цікавий підрахунок цін на різні продукти в Рад. Союзі і в Стейтах, подючи ці ціни не в грошах, але у трудоводинах. Так, наприклад, радянський робітник му- сить працювати 31 хвилину на бухонець хліба, коли американський робітник зорозить 7 хвилини; кварта молока коштує радянського 6-бітника 1 год. і 18 хвилини праці, фунт чаю 11 го-

для вашого здоров'я БЕЗ РІЗНИЦІ ШО-ВАС ЛЮБИТЬ ЛИТИ, ЧИ ЦЕ РУКИ, НОГИ, ЧИ В КИ-ЖАХ, ЧИ ЦЕ РЕВМАТИЗМ, ЧИ ЯКА-ША ХОРОБА, І КОЛИ ВАМ ДО ТЕПЕР НЕ ПОМОГЛИ НІЯКІ ЛІКИ, ВИ ПОВИ-НІ СПРОБУВАТИ ЦЕ НАШУ АЛЮСЬКУ МАСТЬ, ФОРМУЛУ ЯКОЇ МИ СТАЛИ ВІД ЕСКИМОСІВ І ІНДІЯН З ЛЯСКИ. ДО НАС ПРИХОДЯТЬ ІН-ШУТЬ ЛЮДИ І ДЯКУЮТЬ НАМ ЗА МАСТЬ, ОДИМ БАГАТО ПОМОГЛА А ДРУГИХ ЗОВСІМ ВІДЛІЧИЛА. ЧОМУ ВАМ НЕ СПРОБУВАТИ? ПРОДАЄТЬСЯ СЛОЖ ЗА \$1,10 ВЖЕ З ПЕРЕСИЛКОЮ

ЛІК НА СКІРУ - ВОЛОСЯ

ЦЕЙ ЛІК НЕ ШКІДЛИВИЙ, РОБИТЬ СКІРУ НА ГОЛОВІ СВІЖОЮ-МЯГКОЮ ПРИПІНОЄ ВИПАДУВАННЯ ВОЛОСІВ РОБИТЬ ВОЛОСЯ, М'ЯКИМ, ГАРНИМ БЛИСКУЧИМ; ВІДСЬВІЖУЄ, ВІДНО-СЛЮЄ КОРИННЯ ВОЛОСЯ. ПРОДАЄТЬСЯ 75 Ц. СЛОЖ З ПЕРЕСИЛКОЮ.

ЛІК "АСМАРУМ"; ЦЕЙ ЛІК НА ЗАДНІ ХУ, КАШЕЛЬ, ХРИПКУ, ЗАПАЛЕН-ЛЕГКИХ, ГИСТЕРІЯ, КОНВУЛЬСІ, О-МОРОК, ГОРЯЧКА. НАВІТЯЩУ ЗАДУ-МАЄ СПИНИТИ В П'ЯТЮХ МИНУТАХ ЛАГОДИТИ ЖОЛУДОК, ПЕЧІНКУ І НИРКИ. ОСВІЖУЄ І ОЧИЩУЄ КРОВ. СПІЯЄ ЗАВОРОТ ГОЛОВИ. ЦІНА ЗА ФЛЯШИНКУ \$3,50 З ПЕРЕСИЛКОЮ.

УБИВАЧ РЕВМАТИЗМУ: ЦЕ ПЛИН-ДІКАРСТВО, ЯКЕ РОБИТЬ ДУЖЕ СКОРО ЗА ПЕРШИМ НАТЕРТ'ЯМ, БЕЗ РІЗНИ-В КТОМУМІ МІСЦІ ВАС ЛЮБИТЬ ЛИТИ, ЧИ ЦЕ ПРОСТУДОЄ ТЕПЕР ЧИ ДАВНІШЕ. ЦІНА ЗА ФЛЯШИНКУ \$1

ПОДАНІ ПОВИШЕ ЛІКАРСТВА НЕ РОВЛЯЄМО НЕ ДЛЯ ЗИСКУ, А ДЛЯ ДОПОМОГИ ТЕРПЛЯЧИМ НА РІЗНІ ХО-РОБИ. ЗАМОВЛЕННЯ РАЗОМ З НАЛЕ-ЖИТОСТЮ ВИСИЛАЄТЬ ДО ГОЛОСУ ПРАВДИ. ДЯКУЄМО ВАМ!

КАНАДСЬКІ І ІМІГРАЦІЙНІ СПРАВИ

АФІДАВІТИ, ЕМІГРАЦІЯ, ІНФОРМАЦІЯ, ПЕРМІТИ, ГОРОХАНСЬКІ ПАПЕРІ, МЕ-ТРИКИ, ПЕНСИ, КУПНО-ПРОДАЖ ДО-МІВ, ФАРМВ. УДІЛНОЄ ІНФОРМАЦІЯ У ВСЬОКИХ СПРАВАХ:

Протоіеріє Др. Ніколай Урбанович, Б. Ел. Ф. Д. Комішеєв-Повіновласник, 136 Аустін Стріт, Вінніпег, Ман. зараз за Сі Пі Арською станцією. Телефон: 56 653.

дин; мужський одиг 4 тижні, жіночий хазий стрій 31 година і 51 хвилини; фунт цукру 2 години 34 хвилини; фунт масла 10 годин і 42 хвилини праці. Американський робітник працює за кварта молока 10 хвилини, на фунт чаю 39 і пів хвилини; фунт мужський одиг 25 годин і 20 хвилини; на хазий жіночий стрій 2 години і 22 хвилини; на фунт цукру 5 з половиною хвилино.

М. Білошівтон

ЧИ ВИ ВЖЕ ВИСЛАЛИ АДРЕСН ОСІ: ЯКІ ЧИТАЮТЬ ПЕРЕСИЛАНІ НА НАВІЗІВСЬКОГО? ЯКЩО ЩЕ НІ — НЕГАПНО ВІД-ПІШЛІТЬ, БО "Куца Година" НА ПОРОЗІ...